

L.A. Coplan

Sind & Sjæl

VisdomsNettet
www.visdomsnettet.dk

SIND & SJÆL

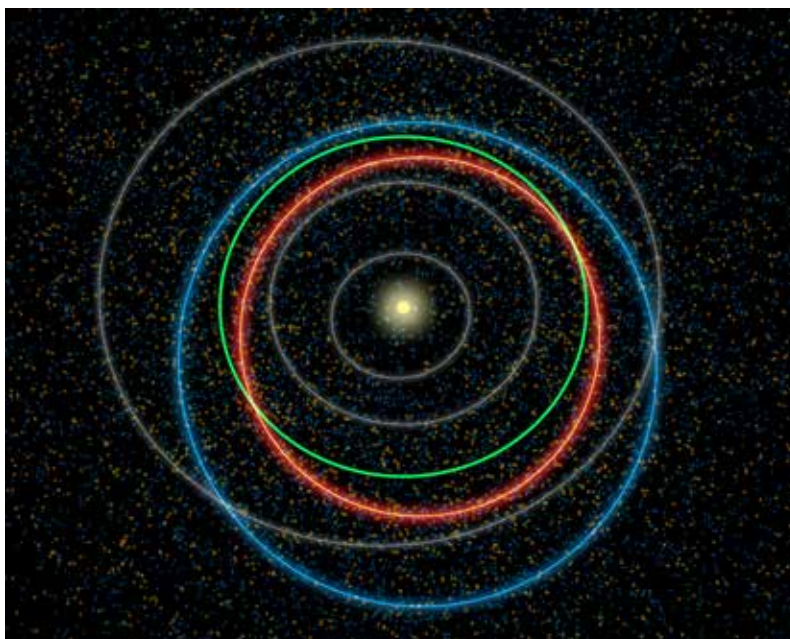
L.A. Coplan

VisdomsNettet
www.visdomsnettet.dk

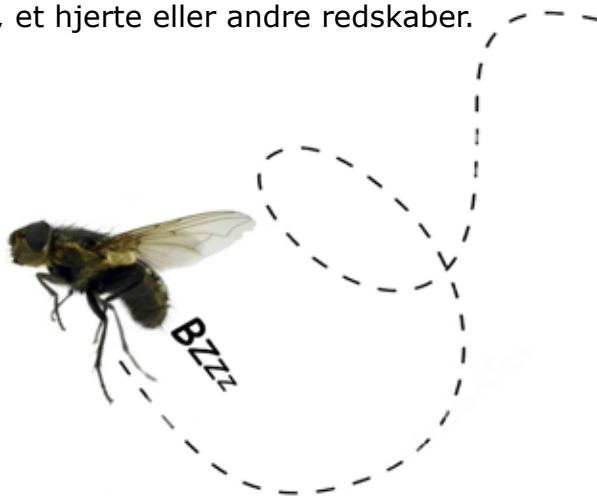
Sind & Sjæl

Af L.A. Coplan

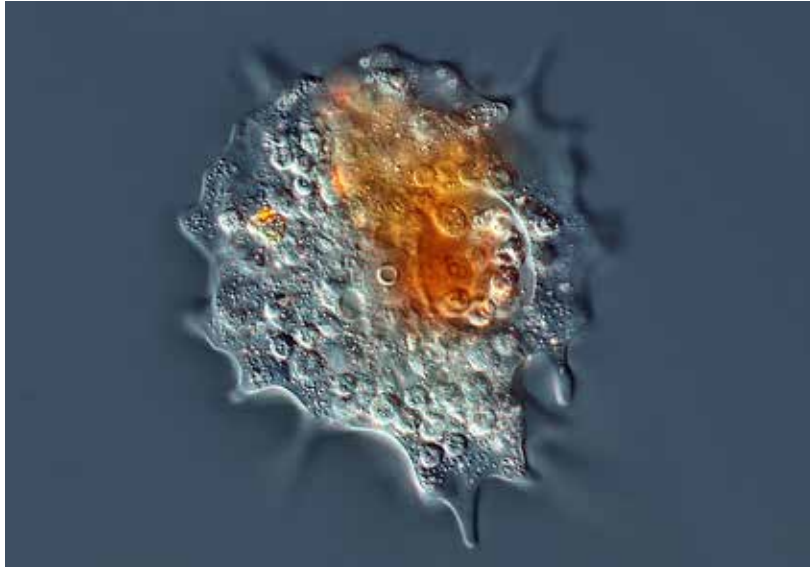

Et vigtigt spørgsmål

Det er et vigtigt spørgsmål, og der er god grund til at venner taler med hinanden om det. I sin bog *"Modern Scientific Ideas"* ("Moderne videnskabelige tanker") siger Sir Oliver Joseph Lodge,¹ at alt levende opfører sig på en måde, så man får mistanke om, at de tilsyneladende styres af noget, der ligger uden for de anerkendte love. Og han bakker udtalelsen op med et vigtigt eksempel. Han siger, at selv om en astronom kan beregne en planets eller en komets bane, er det ikke muligt at beregne en almindelig flues bane. Det er temmelig tankevækkende. En flue kan tilsyneladende noget, som en planet ikke er i stand til. Årsagen er, at fluen har en vilje. Vilje tyder på, at den har et sind, dvs. en form for tænkning. Men sind betyder også, at fluen har en iboende sjæl. Nogle vil påstå, at sind tyder på, at fluen har en hjerne – men er det sandt? Hvis det ikke er sandt, så er hjernen hverken en flue eller et menneske. Hjernen er et redskab. Og redskabet bruges af dyret på samme måde som en mave, et hjerte eller andre redskaber.

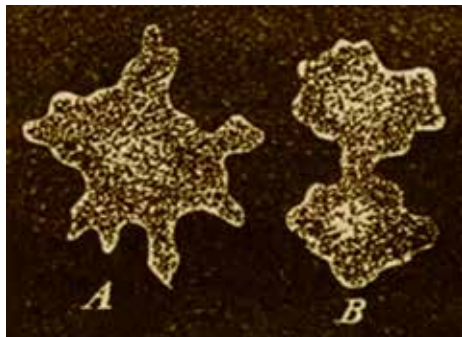

¹ Sir Oliver Joseph Lodge (1851-1940) var engelsk fysiker.

Et godt spørgsmål

Menneskets ældste forfader er den enkleste levende skabning – *moneronet*.² Et moneron er et mikroskopisk protoplasma-atom. Det er ikke en organisme, for det har ingen organer. Det er bare et gram gelé. Det har intet hjerte, ingen mave, ingen øjne, ingen arme og ben og *ingen hjerne*. Men selv om det ikke har en hjerne, har det en *vilje*. Det har vilje, for det kan bevæge sig. Det kan gribe og fordøje sin føde, og det kan forplante sin race via spaltning. Det har vilje, og derfor har det et sind. Og fordi det har et sind men ingen hjerne, har det en *sjæl*. Hjernen er derfor ikke moneronet. *Hvorfor skulle hjernen så være mennesket?*

A) Moneron. B) Moneronet begynder at dele sig.

Det hjerneløse moneron har ikke blot et sind. Det har et *skabende* sind. Det kan bevises ved det faktum, at moneronet (som ingen organer har) udviklede eller skabte den encellede amøbe. En professor fra USA har udtalt, at en amøbe har en organisation, der er langt finere udformet end De Forenede Staters forfatning. Skridtet fra moneron til amøbe kalder professor Hudson for det største skridt i den organiske udviklingshistorie. Forandringen kan virkelig betragtes som nærmest mirakuløs – for det uorganiske, hjerneløse moneron udskilte plassen fra protoplasmaet og skabte derved sig selv – eller sit afkom – et organ eller en kerne, som er fuldkommen i sin struktur. I embryonisk tilstand er den i besiddelse af alle dyreverdenens udviklingsmuligheder og opbyggende evner – lige fra den enkle celle til mennesket.

² Moneron er en organisme, der typisk reproduceres ved ukønnet knopskydning eller fission. Den ernæringsmæssige tilstand er absorption eller fotosyntese.

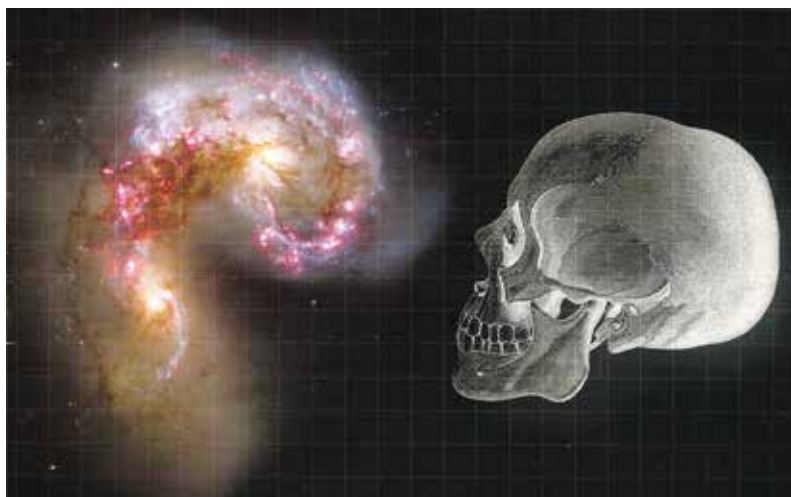

Fra moneron til menneske

For at forklare den overraskende udvikling i et mere enkelt sprog kan man sige, at det tænkende moneron opfandt og skabte eller opbyggende den skabende amøbe, og på den måde tog det første skridt til udviklingen af menneskeheden. Derfor kan man trygt konkludere, at den første tænkning begyndte med moneronet, dvs. skillelinjen mellem sind og stof. Og moneronet havde ingen hjerne – det havde og er – hvad man kan kalde "sind i opløst tilstand". Moneronet dør, men ikke før det har forplantet sin race og på den måde sikret sig, at dets sind – eller sjæl – går videre og er udødelig.

Mennesket har et todelt tankesind. Det objektive tankesind har sit center i hjernen. Det andet – det subjektive tankesind – har *ikke* sit center i hjernen. Det subjektive sind, som man kalder underbevidsthed, er en arv fra moneronet. I utallige tidsaldere har det kontrolleret og styret udviklingen af alt levende. Det er – og har altid været – udødeligt. Det døde aldrig, og det vil aldrig dø. Det er ikke kun en akademisk spekulation. Det har en praktisk virkning på livet. Hvis man er bevidst om, at man dybest set er en sjæl i sit indre, og ikke forestiller sig, at man bare er en stofflig personlighed, så må man faktisk tro på reinkarnation.

Mennesket er et mikrokosmos, der er slynget ud i æteren – den religiøse følelse fører det tilbage til den guddom, der udsendte det, og som det selv er en del af, og som også i mennesket har åbenbaret sit væsen og sin væren.

VisdomsNettet

www.visdomsnettet.dk